

[Anker Lau.]

behøver af den slags ting — vi har, således som også det ærede medlem hr. Lars P. Jensen var inde på, ikke så forfærdelig meget af det tilbage — må kunne lovfæstes konkret i de enkelte tilfælde.

Vi har fornylig fået forelagt udsigterne for betalingsbalancen for 1954, og den tyder på en såre rolig udvikling med meget små udsving fra 1953—54. Hele lovens formål er jo dette at holde landets valutabalancen i orden. Den tidligere regerings indsats på den økonomiske politiks område i forbindelse med god høst og gode konjunkturer bragte vor valutabalancen på fode, og selvom det naturligvis skal indrømmes, at vore valuta-reserver ikke er særlig store, er der dog alligevel en vis stabilitet i forholdet.

Hvis den nuværende regering vil fortsætte denne fornuftige politik og bevare den indre økonomiske balance, vil jeg dog mene, der skulle være mulighed for at gennemføre en væsentlig forenkling af denne lovgivning. Betæneligheder kan kun reelt begrundes, hvis man vil fravige denne politik og igen betræde inflationens vej, men det er der jo ingen af os der venter at den høje regering har til hensigt.

Man kan vel sige, at loven har betydning på 3 områder indenfor udenrigshandelen. For det første overfor dollarområdet, hvor en særdeles glædelig udvikling har fundet sted. For det andet overfor tredielandene, hvor der finder varebytte sted, og her vil jeg også gerne udtrykke min glæde over de forbedrede muligheder, som består med hensyn til øst-vesthandelen. Og for det tredje overfor EPU-området og med dette ligestillede lande; det er jo hele Vesteuropa med dertil hørende koloniområder.

Jeg skal i denne omgang se bort fra de to første områder, hvor vi kan diskutere, hvilke bemyndigelser der skal til for at få udviklingen til at glide i de skiftende situationer. Derimod vil jeg have lov til at rejse den tanke, om man nu ikke er så langt fremme, at man faktisk kunne skære hele EPU-området ud af loven og underkaste dette samarbejdende område en enkel og konkret lovgivning. Hvis man medregner deponeringsordningerne, som man vel snart kan lade falde helt bort, mangler der endnu en 17—20 pct. i den fulde liberalisering indenfor dette område.

Når vi i dag ser på vareforsyningen — vi mangler jo så godt som intet af de daglige fornødenheder; selv biler får vi efterhånden mange af, selvom det endnu ikke er tilfredsstillende — må man få det indtryk, at markedet trods attesterne efterhånden er dækket i en sådan grad, at det nogenlunde svarer til befolkningens købeevne. Jeg vil derfor anse det for muligt at gå et godt stykke videre med liberaliseringen. Man kan jo overveje to måder. Man kan enten udvælge enkelte større områder, hvor man endnu ikke mener markedet er dækket, og hvor valutamæssig begrundelse for en importfrygt kan føres frem. Eller man kan vælge en anden måde: gradvis at afvikle disse 17—20 pct., der er tilbage, efter regler, som man kan forhandle om.

Man kan naturligvis henvise til muligheden af eventuelt kommende krige eller kriser. Det har man også hidtil gjort, og det kan jo intet menneske forhindre at man fortsætter med. Men det er også rart at høre røster i modsat retning. Det er ikke længe siden, at København havde besøg af den internationale finanssekspert bankdirektør Marcus Wallenberg fra Stockholm, og vi har unægtelig fået et andet indtryk, end vi havde før, efter at have hørt hans bedømmelse af den internationale situation, i hvert fald et billede, som jeg synes i nogen grad berettiger en afviklings fortsættelse.

En afvikling af de sidste restriktioner indenfor EPU-området vil jo nok her i landet rejse nye krav om beskyttelse. Propagandakanonerne fyres jo allerede af ret jævnlige i aviserne, uden at man virkelig kan få øje på en alvorlig, konkret begrundelse.

Jeg har også lagt mærke til — som den ærede ordfører for socialdemokratiet (Lars P. Jensen) var inde på — de dumpingforslag, der har været fremme i toldkommissionen. Uden at ville indlede en diskussion om spørgsmålet i dag, da der ikke foreligger noget konkret om det, vil jeg sige, at hvis de tanker, der er omtalt i bladene, virkelig er fremme i toldkommissionen, tror jeg, man bør overveje mere end een gang, om et folketingsudvalg administrativt skal kunne bedømme, om der er tale om dumping, og administrativt skal kunne indrette toldsatserne derefter. Jeg tror ikke, vi herinde er helt kompetente til det. Jeg tror, vi skal